

Individ ſkulde fortære mere Brændevin end hidtil, men blot paa Grund af Befolkningens Stigning. Det Samme vil i Reglen — og jeg turde ſige ſandsynligt — gjentage ſig; derved man bliver ſtaaende ved Rarrumsbeſkatningen iſtedetfor at gaa over til Produktbeſkatningen. Forholdet er jo nemlig dette, at vi nſiagtig kun faae Statsindtagt af det Brændevin, der bliver fortæret her i Landet, idet det kun er undtagelſesviſ, at Sprit bliver udført. Under viſe Forhold kan det være lønnende at udføre; vi havde jo for et Mars Tid ſiden en Periode, hvor ikke ſaa ganſke lidt Sprit blev ført ud af Landet, men under ſaadanne Forhold godtgjøre vi ganſke ſmukt den Afgift, vi have høvet; den bliver betalt tilbage ſom Udførelſe-godtgjørelſe. Om den ganſke nſiagtigt paa en Dre kommer til at ſvære til den oppebaarne Indtagt, er jo her i denne Betragtning af forsvindende Betydning, og paa den anden Side er det ogſaa forholdsviſ lidt Sprit, der bliver udført heri Landet. I det Store og Hele bliver det alſaa rigtigt, at vi gaa ud fra, at vi kun faae Stat af den Sprit, der bliver brugt heri Landet. Men er det ſaa, er det ogſaa givet, at jo fuldkomnere Tilværingningen bliver i Retning af at udvilde mere Sprit pr. Tønde Rarrum, deſto mindre Indtagt faae vi, og jeg tvivler ikke om, at ſamme Dngtighed, ſom Spritfabrikanterne have udfoldet i Løbet af de ſidſte 15—16 Mar, ville de ogſaa udfolde for Fremtiden, ſaaledes at under Forudſætning af, at vi nu bleve ſtaaende, hvor vi ere, vilde man om en halv Snes Mar, naar man faae tilbage, opdage, at man havde tabt eller renonceret paa en ikke ubetydelig Indtagt ved at blive ſtaaende ved Rarrumsbeſkatningen iſtedetfor at blive ſtaaende ved Produktbeſkatningen, og naar de Herrer ville ſige: Men vi ville jo forhøje Rarrumsbeſkatningen, ſaa turde det dog hende, at denne Anviſning ikke vilde have ſtor praktiſk Betydning. Det turde vel være, at om man ikke juſt vilde ſlutte ſig til en paa Krigsſkattolvens formentlige Midlertidighed grundet Betragtning, ſaa at man vilde kaſte bort den Trediedel, hvormed Brændevinsafgiften derigennem i ſin Tid er bleven forhøjet, ſaa vilde dog en Forhøjeſe af Rarrumsbeſkatningen viſtnoſ viſe ſig overordentlig vanſkelig, og ligeledes antager jeg, at det ogſaa fremtidig vilde viſe ſig meget vanſkeligt at faae Rarrumsafgiften til at være i ſamme Forhold, ſom det lykkes Spritfabrikanterne at udvinde mere Sprit pr. Tønde Rarrum. Jeg tvivler meget om, at nogen af Delene vil lade ſig gjøre. At holde ſig til Produktet iſtedetfor til Rarrum, er alſaa i mine Tanker den ſikre Maade at forebygge en fremtidig Afgang i Statteindtagten af Brændevin, og ikke alene at forebygge en Nedgang, men ogſaa at ſikre ſig, at Indtagten altid kommer til at ſvære til Brændevinsforbruget. Jeg ſkulde ſom Menneſkeven kun med Glæde ſe paa,

at Brændevinsforbruget aftog her i Landet, men ſaalænge Forbruget tillæger, forekommer det mig ogſaa rimeligt, at Statens Indtagter af Brændevin tillæge. Det Gneſte, der ſkulde kunne ſvække den Betragtning, at Produktbeſkatning er i fiſkal Henseende fordelagtigere, ſkulde jo være det, at man ikke havde ſamme Garanti ſom ved Rarrumsbeſkatningen for at kunne kontrollere, at man i Virkeligheden ſil den Afgift, ſom Loven havde beſtent; men i denne Henseende tror jeg ikke, at Rarrumsbeſkatningen har noget Fortrin fremfor Produktbeſkatningen. Jeg tror nu for det Førſte, at man kan give det ærede Medlem Ret i, at ligefremme Lovbrud bør man ikke forudſætte hos Spritfabrikanterne, eller at der ſkulde være Tilbøielighed dertil; men jeg tror ogſaa, at Kontrolapparatet, ſelv om en ſaadan Tilbøielighed er tilſtede, vil være lige ſaa virkſom ved Produktbeſkatningssystemet, ſom Kontrolen er ved Rarrumsbeſkatningssystemet. Dette beror naturligviſ paa, hvilken Tillid man kan have til den automatiffe Maaler. Skjøndt for 10 Mar ſiden ſtaaende overmaade tvivlende og miſtroiſt overfor denne Maaler har jeg nu følt mig overbevist ved de mange fordelagtige Vidnesbyrd, denne Maaler har ſkaffet ſig efter den Tid, Vidnesbyrd baade gjennem en ſtabig forſat Brug af den heri Landet under Lovvæfenets Dine og gjennem forſkjellige nſiagtige Underſøgelſer, der ere foretagne andre Steder dermed, og ikke mindſt ved, at man allerede flere Steder har betroet Skattebeſtemmelſen til den automatiffe Maaler, — dette ſidſte praktiſke Vidnesbyrd om Tillid har iſær for mig overordentlig Meget at betyde. At der trods den automatiffe Maalers fuldkendige Paalidelighed kan finde Befvigelſer Sted, er jo klart nok, thi ſaavidt er man jo ikke kommen, at den automatiffe Maaler tillige er Regiſtrator og Oppehøver af Skatten og indleverer den i Finantshovedkaſſen; ſaa vidt ere vi ikke komne og komme naturligviſ aldrig. At der alſaa kan finde Befvigelſer Sted, naar man ikke kan ſtole paa Statens Embedsmænd, ja, det er givet, ſaa kan der finde Befvigelſer Sted ved hvilkenſomhelſt automatiff Maaler, men ſaa kan der ſandelig ogſaa finde Befvigelſer Sted ved det gamle Rarrumssystem. Det ærede Medlem har udtalt, at endogſaa den Nſiagtighed hos Maaleren, ſom i Bemærkningerne til Lovforſlaget er forudſat, ikke var tilſtræffeligt, idet det ærede Medlem har gjort gjældende, at 1 Procents Nſiagtighed allerede var grumme meget, men jeg tror, at det ærede Medlem vil have bemærket, at der ved Siden deraf ogſaa er gjort gjældende, at man ikke kan forudſætte, at diſe mulige Afgivelſer altid vilde finde Sted i ſamme Retning, men at al Sandsynlighed efter vore og Andres Erfaringer er for, at Nſiagtighederne vilde opøve hinanden, ville gaa i modſat Retning og alſaa i det ſtore Gjenſemsnit ophøve hinanden. Men ſelv om dette ikke var ſaa, ſelv om virkelig Apparatets Nſi-